

Motion till riksdagen 2005/06:Ju427

av **Hillevi Larsson och Britt-Marie Lindkvist (s)**

Våld mot kvinnor

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om vikten av ett ökat fokus på forskning om männen i fall med våld mot kvinnor.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om ett ökat fokus på behandling av misshandlande män.

Motivering

Varje år tar polisen emot 2 000 anmälningar om misshandel av kvinnor. 70 % av kvinnorna misshandlas av en man de känner, ibland med dödlig utgång. Enligt Brottsoffermyndigheten visar en analys att minst 16 kvinnor mister livet årligen i Sverige på grund av våld från en man som de har, eller har haft, en nära relation till. Det innebär att omkring en kvinna var 20 dag misshandlas till döds, eller till och med mördas. Statistik från BRÅ har visat på ännu högre siffror.

Ofta är detta våld av sexuell karaktär. Sexuellt våld kan ha många syften, från att tillfredsställa sexuella behov eller agera ut hat, till att trycka ner kvinnor. Vad de har gemensamt är att de är oacceptabla uttryck för ojämlika maktförhållanden mellan kvinnor och män.

Våld mot kvinnor är ett mångfasetterat problem som kräver en helhetssyn vad gäller kunskap och insatser. Ofta fokuserar forskning och annat arbete mot mäns våld mot kvinnor på kvinnorna och inte på männen. För att fullt ut förstå den problematik som dessa övergrepp innefattar är det viktigt att en helhetssyn appliceras också på forskningen.

Det har ofta ansetts självklart att forska på hjälpåtgärder för kvinnor som misshandlas medan lite eller ingen forskning läggs ner på männen, som är huvudaktören i 90 % av alla fall. För att få en fullständig bild av dessa övergrepp och vad som ligger bakom dem bör det till ett ökat fokus på männens roll i fall av våld och övergrepp mot kvinnor.

Fel! Okänt namn på

Detta synsätt bör även appliceras på behandling av misshandlande män. Med tanke på den höga återfallsfrekvensen för dessa brott är det av yttersta vikt att försöka förebygga nya attacker. Under den tid mannen sitter inne är kvinnor och barn skyddade, men när gärningsmannen släpps fri efter avtjänat brott tvingas kvinnan på nytt fly för sitt liv. Även i de fall där mannen efter att han släppts lämnar sin gamla partner i fred är risken överhängande att mannen finner en ny kvinna och återupprepar sitt våldsamma beteende i det nya förhållandet. I många fall fortsätter denna våldsspiral, med samma eller nya partner, livet ut. Det verkar inte som om fängelsestraff fungerar avskräckande på dessa gärningsmän. De är som regel benägna att ta vilka risker som helst för att få fortsätta misshandla och terrorisera kvinnor. Med tanke på det stora mörkertalet finns det också otaliga män som ostörda tillåts fortsätta sin terror eftersom kvinnan inte vågar lämna dem eller anmäla av rädsla för sitt och barnens liv.

Det är tydligt att det inte är hos kvinnan problemet ligger, utan hos mannen. Alla sorters kvinnor drabbas, från olika samhällsklasser, kulturer och med helt olika personligheter. Det spelar som regel ingen roll hur kvinnan beter sig, mannen fortsätter ändå att slå. Inte ens i de fall där kvinnan lämnar mannen upphör terrorn, tvärtom utlöses en stor del av det dödliga våldet av att kvinnan valt att gå. De enda kvinnor som har en chans att komma undan är de som sticker tidigt, men inte ens detta är någon garanti för att männen ska upphöra med förföljelsen.

De försök att behandla misshandlande män som hittills gjorts har givit goda resultat och resulterat i betydligt lägre återfallsfrekvens. Visserligen har dessa behandlingar varit frivilliga och männen har varit motiverade. Men detta borde inte vara ett hinder för att fler män, på frivillig basis, får tillgång till sådan behandling – inte för männens skull utan för kvinnornas och barnens skull. De har rätt att känna sig trygga även efter att männen avtjänat sina fängelsestraff. Varje fall där vi lyckas bryta våldsspiralen är värt det, med tanke på brottsoffren.

Stockholm den 28 september 2005

Hillevi Larsson (s)

Britt-Marie Lindkvist (s)